

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Глибоцька селищна рада
Глибоцького району
Чернівецької області
вул. Шевченка, 1, смт. Глибока,
Глибоцький район,
Чернівецька область, 60400

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування», розглянула проект рішення Глибоцької селищної ради Глибоцького району Чернівецької області «Про встановлення місцевих податків та зборів на 2018 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Глибоцької селищної ради Глибоцького району Чернівецької області від 28.08.2017 № 02-05/1393, та повідомляє.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, аналізу регуляторного впливу до нього, експертного висновку постійної комісії селищної ради з фінансово-економічних питань та бюджету щодо регуляторного впливу проекту рішення на відповідність проекту рішення вимогам статті 4, 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та звіту про результати базового відстеження результативності регуляторного акта встановлено наступне.

1. Пунктом 1 проекту рішення передбачається встановити з 01.01.2018 на території Глибоцької селищної ради місцеві податки та збори, а саме: податок на майно, який складається із податку на майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю; єдиний податок; земельний податок; збір за місця для паркування транспортних засобів та туристичний збір.

Відповідно до підпункту 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності, належить до

місцевих податків, встановлення яких здійснюється органами місцевого самоврядування.

Тому, у пункті 1 проекту рішення пропонуємо вилучити одне із визначень.

2. Пунктом 2 проекту рішення пропонується затвердити ряд положень по кожному виду податків і зборів окремо в шести додатках.

Кодексом регулюються відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначено вичерпний перелік податків і зборів, порядок їх адміністрування, платники податків, їх права та обов'язки.

Пунктом 12.4. статті 12 Кодексу встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад щодо податків та зборів належить встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених Кодексом.

Повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження положень, порядків чи будь-яких інших документів, які регламентують порядки адміністрування місцевих податків та зборів Кодексом не передбачено.

Таким чином, місцеві ради встановлюють місцеві податки та збори, при встановленні яких визначають їх обов'язкові елементи, у порядку, визначеному Кодексом.

Отже, пропонуємо редакційно впорядкувати текст проекту рішення, а саме: пункт 2 проекту рішення виключити та встановити місцеві податки та збори з одночасним визначенням їх обов'язкових елементів у відповідності до Кодексу або зробити посилання на конкретні абзаци, пункти, частини, статті Кодексу, а пункт 5 проекту рішення привести у відповідність до чинного законодавства.

3. Пунктом 4 проекту рішення передбачається встановити ставку акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів у розмірі 5%.

Згідно з підпунктом 215.3.10. пункту 215.3. Кодексу, акцизний податок для пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9. пункту 213.1. статті 213 Кодексу, становить 5 відсотків.

У той же час, акцизний податок (непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції), визначені Кодексом як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (продукції) відповідно до підпункту 9.1.4. пункту 9.1. статті 9 Кодексу), віднесено до загальнодержавних податків та зборів.

Згідно з вимогами пунктів 10.2. та 10.3. статті 10 Кодексу, місцеві ради в межах повноважень, визначених Кодексом та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Таким чином, враховуючи вимоги статей 10 та 12 Кодексу, у сільських рад відсутні повноваження щодо встановлення загальнодержавних податків та зборів, до яких відноситься акцизний податок.

Отже, пункт 4 проекту рішення потребує виключення.

4. Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 Кодексу визначено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 Кодексу, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, у проекті рішення наявні елементи, що не є обов'язковими елементами та визначаються виключно Кодексом (визначення понять, відповідальність платників і контроль за стягненням податку, індексація нормативної грошової оцінки земель тощо).

З огляду на вищевказане, пропонуємо виключити пункти 1 та 12 додатку 1, пункт 4 додатку 2, пункт 5 додатку 3, пункти 1 та 12 додатку 5, пункт 11 додатку 6 з проекту рішення.

Щодо Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі - додаток 1 до проекту рішення)

1. Пункт 3.2. додатку 1 до проекту рішення потребує приведення у відповідність до підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 Кодексу, а саме: доповнити підпунктами від «ї» до «л».

2. Підпунктом 5.4. пункту 5 додатку 1 до проекту рішення звільняються від сплати податку релігійні організації, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, за об'єкти нежитлової нерухомості (в тому числі їх часток), розташовані в смт Глибока, що перебувають у власності цих організацій та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченою такими статутами (положеннями).

Однак, підпунктом и) підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 Кодексу визначено, що об'єкти нерухомості, які перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність не є об'єктом оподаткування.

3. Разом з цим, підпунктом 6.3. пункту 6 додатку 1 до проекту рішення передбачається встановити ставку податку для будівель промислових та складів у розмірі 0,1%.

Проте, будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств, також не є об'єктом оподаткування (підпункт е) підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 Кодексу).

Таким чином, підпункти 5.4. та 6.3. додатку 1 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 Кодексу

4. Підпункт «г» підпункту 8.1. пункту 8 додатку 1 до проекту рішення пропонуємо доповнити словами: «з урахуванням підпунктів «б» і «в» цього підпункту».

5. В абзаці першому підпункту 8.2. додатку 1 до проекту рішення після слів «податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку обчисленого згідно» записати слова «з підпунктом 8.1», а далі за текстом.

6. У підпункті 8.4. додатку 1 до проекту рішення замість слів «визначені Податковим кодексом України» записати слова «підпунктом 266.7.4. пункту 266.7. статті 266 Податкового кодексу України», а в підпункті 8.5. - «статтею 46 Податкового кодексу України».

Щодо Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів (далі - додаток 2 до проекту рішення)

1. Пунктом 3 додатка 2 до проекту рішення передбачається встановити ставки збору, порядок обчислення та строки сплати збору, зокрема в підпункті 3.3. зазначається, що «збір сплачується до місцевого бюджету авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28 (29) включно) за місцем розташування спеціально відведеного місця для паркування транспортних засобів. Остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за податковий (звітний) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується згідно з п. 57.1. ст. 57 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 р. № 2756-VI із змінами та доповненнями, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання звітності, що визначена в п. 3.2. даного положення».

Проте, порядок обчислення та строки сплати збору визначається пунктом 268-1.5. статті 268-1 Кодексу, в якому, відповідно до вимог підпункту 268-1.5.1. пункту 268-1.5. статті 268-1 Кодексу, зазначається, що сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

Тобто, податкове законодавство не містить вимог щодо сплати збору за місця для паркування транспортних засобів до місцевого бюджету авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця.

Ураховуючи зазначене, пропонуємо підпункт 3.3. пункт 3 додатка 2 до проекту рішення привести у відповідність до вимог підпункту 268-1.5.1. пункту 268-1.5. статті 268-1 Кодексу.

4. Крім того, підпункт 268-1.4.1. пункту 268-1.4. статті 268-1 Кодексу встановлює, що ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідною сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Таким чином, рекомендуємо додаток 2 до проекту рішення доопрацювати в частині визначення порядку сплати збору до бюджету.

Щодо Положення про туристичний збір (далі – додаток 3 до проекту рішення)

1. Підпункт 2.3. пункту 2 додатку 3 до проекту рішення, яким визначається перелік осіб, які не є платниками туристичного збору, потребує приведення у відповідність до підпункту 268.2.2. пункту 268.2. статті 268 Кодексу.

2. У підпункт 3.2. пункту 3 додатку 3 до проекту рішення пропонуємо внести редакційні правки, а саме: перелік витрат, які не включаються до вартості проживання, через кому доповнити витратами на усний та письмовий переклади та іншими документально оформленими витратами, пов'язаними з правилами в'їзду.

3. Пунктом 4 додатку 3 до проекту рішення передбачається встановити ставки збору, порядок обчислення та строки сплати збору, зокрема в підпункті 4.4. зазначається, що «збір сплачується до місцевого бюджету авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28 (29) включно) за місцем розташування об'єкту оподаткування. Остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за податковий (звітний) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується згідно з п. 57.1. ст. 57 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 р. № 2756-VI із змінами та доповненнями, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання звітності, що визначена в п. 4.3. даного положення».

Проте, порядок сплати збору визначається підпунктом 268.7.1. пункту 268.7. статті 268 Кодексу, в якому зазначається, що сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

Тобто, податкове законодавство не містить вимог щодо сплати туристичного збору до місцевого бюджету авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця.

Ураховуючи зазначене, пропонуємо підпункт 4.4. пункту 4 додатка 3 до проекту рішення привести у відповідність до вимог підпункту 268.7.1. пункту 268.7. статті 268 Кодексу.

Щодо Положення про єдиний податок (далі – додаток 4 до проекту рішення)

1. Пунктами 293.1. та 293.2. статті 293 Кодексу, зокрема встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць: для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1

січня податкового (звітного) року; для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Отже, пропонуємо дотримати вимоги Кодексу в частині встановлення фіксованих ставок податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу.

2. Крім того, пунктом 293.2. статті 293 Кодексу передбачено встановлення місцевими радами ставок єдиного податку для платників першої та другої груп. Ставки для платників податку третьої та четвертої груп є фіксованими, вони визначені та встановлені нормами Кодексу, і не потребують додаткового встановлення рішеннями місцевих рад.

Таким чином, визначені по тексту додатку 4 до проекту рішення норми (обов'язкові елементи) щодо платників податків третьої та четвертої груп пропонуємо виключити.

3. Підпунктом 3.1. пункту 3 додатку 4 до проекту рішення зазначено, що податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку другої та третьої груп є календарний квартал, однак, пунктом 294.1. статті 294 Кодексу визначено, що податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік. Тому пропонуємо підпункт 3.1. пункту 3 додатку 4 проекту рішення привести у відповідність до пункту 294.1. статті 294 Кодексу.

4. Підпункти 3.3., 3.4., 3.6. пункту 3 та підпункт 4.8. пункту 4 додатку 4 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до пунктів 294.3., 294.4. та 294.6. статті 294 та пункту 295.8. статті 295 Кодексу відповідно.

5. В абзаці 3 підпункту 4.1. пункту 4 додатку 4 до проекту рішення пропонуємо замість слів «цього Кодексу» записати слова «Податкового кодексу України».

6. У підпункті 4.6. пункту 4 додатку 4 до проекту рішення пропонуємо:

- в абзаці 1 замість слів «цієї статті» записати слова «статті 295 Податкового кодексу України»;

- в абзаці 2 замість слів «цим Кодексом» записати «Податковим кодексом України».

Щодо Положення про плату за землю в Глибоцькій ОТГ (далі – додаток 6 до проекту рішення)

1. Підпунктом 3.1.1. пункту 3 додатку 6 до проекту рішення встановлено, що базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим Положенням.

Проте, відповідно до пункту 12.3. статті 12 Кодексу, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів у порядку, визначеному Кодексом.

В свою чергу, вимогами підпункту 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 Кодексу встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і

зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу.

Встановлення порядку індексації нормативної грошової оцінки земельних ділянок не входить до обов'язкових елементів податку та визначається виключно Кодексом. Індексація нормативної грошової оцінки земель проводиться відповідно до статті 289 Кодексу.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо підпункт 3.1.1. пункту 3 додатку 6 до проекту рішення викласти у наступній редакції: «нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до статті 289 розділу XII Податкового кодексу України» та пункт 11 цього додатку виключити.

2. Відповідно до пункту 274.1. статті 274 Кодексу, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Підпунктами 4.1. та 4.2. пункту 4 додатку 6 до проекту рішення встановлені ставки для різних видів земельних ділянок, що не відповідає вищезгаданій статті Кодексу, тому пропонуємо зазначені підпункти привести у відповідність до вимог пункту 274.1. статті 274 Кодексу, а розрахунки включити до аналізу регуляторного впливу та обґрунтувати необхідність і доцільність відповідних ставок.

3. Пунктом 277.1. статті 277 Кодексу передбачено, що ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

В той же час, підпунктом 4.4. пункту 4 додатку 6 до проекту рішення пропонується встановити ставки податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів від нормативно грошової оцінки площі ріллі по Глибоцькому району.

У зв'язку з цим, пропонуємо підпункт 4.4. пункту 4 додатку 6 до проекту рішення привести у відповідність до пункту 277.1. статті 277 Кодексу.

Такого ж приведення у відповідність до пункту 277.1. статті 277 Кодексу потребує і пункт 5 додатку 6 до проекту рішення стосовно ставок земельного податку на території с. Михайлівка та с. Червона Діброва.

4. Підпункт 6.2.2. пункту 6 додатку 6 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до підпункту 281.2.2. пункту 281.2. статті 281 Кодексу в частині звільнення від сплати податку за земельні ділянки у межах граничних норм.

5. Пропонуємо привести у відповідність до пунктів 286.5. статті 286 та 287.2. статті 287 Кодексу підпункти 8.5. пункту 8 та 9.2. пункту 9 додатку 6 до проекту рішення відповідно.

6. Пунктом 10 додатку 6 до проекту рішення регулюються питання орендної плати.

Підпунктом 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 Кодексу визначено, що плата за землю – обов’язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1. статті 288 Кодексу, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4. цієї ж статті, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5. статті 288 Кодексу визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо підпункт 10 «Орендна плата» додатку 6 до проекту рішення виключити.

7. Пунктом 11 додатку 6 до проекту рішення регулюються питання індексації нормативної грошової оцінки земель.

Наразі, відповідно до пункту 284.1. статті 284 Кодексу, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель щороку розраховує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік (пункт 289.2. статті 289 Кодексу).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, обласна державна адміністрація не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель (пункт 289.3. статті 289 Кодексу).

Таким чином, пункт 11 «Індексація нормативної грошової оцінки землі» додатку 6 до проекту рішення пропонуємо виключити.

8. Відповідно до підпункту 14.1.130. пункту 14.1. статті 14 Кодексу, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);

- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у додатку 6 до проекту рішення уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку, та при встановленні ставок, що поширюються на населені пункти, дотримати вимоги підпункту 14.1.130. пункту 14.1. статті 14 Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

Наданий розробником АРВ підготовлено формально, а саме: структура, зміст та наповнення АРВ не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Зокрема, розробником не проаналізовано діюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалася проблема, не доведено чому існуюче регулювання не вирішує проблему та потребує вдосконалення, масштаб проблеми та її важливість, а також не охарактеризовано групи, на які має найбільший негативний вплив дана проблема.

У розділі III «Визначення та оцінка усіх прийнятних альтернативних способів досягнення визначених цілей» АРВ розробником не наведений жоден альтернативний спосіб досягнення поставлених цілей, що унеможливило довести необхідність прийняття даного проекту регуляторного акта, не здійснено опис вигод та витрати для різних груп, на яких буде мати вплив регуляторний акт.

В розділі IV АРВ розробник повинен описати механізми запропонованого регуляторного акта, за допомогою яких можна розв'язати проблему, та заходи, які повинні здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта.

Також, в аналізі регуляторного впливу відсутні такі розділи, передбачені Методикою, як: «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей», «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми», «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги».

Разом з тим зазначаємо, що розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту рішення, повинні здійснюватися окремо до кожного запропонованого проектом рішення виду податку та збору, а також їх розміру. Усі розміри ставок необхідно

обґрунтувати в АРВ з відображенням витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив зазначене регулювання.

Таким чином, неналежна підготовка аналізу регуляторного впливу до проекту рішення, зокрема відсутність у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме: з принципами доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання та необґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення; збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів; адекватності – необґрунтовано на скільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Глибоцької селищної ради Глибоцького району Чернівецької області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік» у відповідність до вимог діючого законодавства України, з урахуванням вищезазначених зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – у відповідність до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна